

ROZGNOIĆ (1) *vb pf*

Oba o jasne.

inf rozgnoić. ◇ [*fut 3 pl* rozgnoją.]

Sł stp, Cn brak, Linde XVIII w.

1. *Spowodować ropienie, zaognić*: [Que dolores eius non modo nullis fouerent remedijs. verum dulcibus insuper alerent venenis. {(Nyethylko zalyeczą ale thefz rozgnoją)} *Glosy III 24/3.*]

rozgnoić co: Emargino, significat crustas et pulvillos et margines ulcerum adimere, Ropić/
Rozgnoyić á rozszerzyć wrzód álbo ranę też wyczyścić. *Mącz 102a.*

2. [*Zgnić*: rozgnoicz computresco *ReuchlinBartBydg Nv.*]

Formacje współrdzenne cf GNOIĆ.

Cf [ROZGNOJENIE], [ROZGNOJONY]

MN